

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Bir kültür cinayeti

Kim ne derse desin bence Türkiye kültürünün en büyük sanatsal sermayesi Türk musikisidir. Komaları ile makamları ile bir dünya müziği olmaya aday Türk musikişi neredeyse unutuldu. Bu, bir toplumun kendi öz kültürünü unutması ve o kültüre ihanet etmesinden başka bir şey değil. Yabancılarımıza özenen 'Beyaz Türkler', yabancıların güdümüne geçen sermaye ve medya piyasaları sayesinde tetiklenen pop kültürü sayesinde, bir ülke kendi kültürüne ihanet eder oldu. Bu dünyada hiçbir ülkede yok, hiçbir ülke kendi öz müziğini, kendi öz kültürünü bu kadar çöplük yapmadı. Ne sömürge ülkeleri, ne cuntalar altında yönetilenler, ne de diğerleri.

Türkiye eğer bu müziğine sahip çıksaydı hem global anlamda yol alabilirdi hem de kendi öz kültürüne ve mirasına sahip olabilirdi. Bu misyonu kimse yürütemedi, herkes yabancı kültürün esiri oldu, herkes çakma bir Avrupalı oldu. Düşünebiliyor musunuz ülkenizin kendi öz ve öz kültürünü yansıtan müzik türü bu ülkede alıcı bulamıyor! Peki, bunun sorumluları kim? Başta çok seslenen medya olmak üzere herkes.

Türk Sanat Müziği olarak adlandırılan Türk musikisi son altın çağını 80'lerde yaşadı, sosyal devlet anlayışına göre yetişen 60'ların, 70'lerin gençleri kendi öz müziklerine sahip çıkmaya 80'lerin sonuna kadar devam etti. O dönem Yıldırım Gürses ve özellikle Erdoğan Berker'in gösterdiği Türk musikisini çok seslendirme çabaları bu müzik türünün son hitlerini çıkarttı. Emel Sayın, Samime Sanay, Faruk Tınaz, Yıldırım Gürses gibi sanatçıların yanında Bülent Ersoy ve Zeki Müren ardı ardına albümler yayınladı, albümler ciddi tirajlar yakaladı, büyük başarılar kazandı. TRT o dönem Türk Sanat Müziğini teşvik etmek amacıyla bestekârlara yönelik bir beste yarışması yaptı, ilk yarışmada birinci olan 'Kanımda Kıvılcım' adlı eseri Emel Sayın albümünde seslendirdi ve şarkı hit oldu... 'Beni Hatırla', 'Rüyalarım Olmasa', 'Bir Sevgi İstiyorum', 'Bir İlkbahar Sabahı' ve dahası... Hepsisi de bu dönemin hitleri oldu, son altın çağını yaşayan Türk Sanat Müziği daha sonra bir kısır döngüye girdi.

90'larda yayınlara başlayan özel radyo ve televizyonlar bu müziğe destek vermek yerine önce pop müziğine sonra da rock müziğine destek oldu. Kendi öz kültürel mirasına darbe vuran sadece özel medya olmadı, yabancı sermayeli sosyetik reklam ajanları ve onların beyaz yakalı yöneticileri de bu müziğe darbe vurdu. "Gençler bu müziği dinlemiyor" diye diye önce kendileri inandılar daha sonra piyasaya da bunu inandırdılar. Peki, sonuç ne oldu?

80'lerde ve 90'larda doğan yeni nesle bu müzik tanıtılmadı ve bu müzik türü adeta 'tukaka' edildi. İş böyle olunca işlenen kültürel cinayetin son darbesi de indirilmiş oldu. Bu cinayetin sonucunda her geçen gün geleneksel Türk müziğine olan talep azaldı, talep azalınca tabii ki arzda da düşüşler oldu. Eskiden senede en az beş on albüm üretiliyordu, son birkaç yılda o da azaldı ve Türk musikisi içerikli albüm üretilmez oldu.

Son birkaç yıldır nerdeyse hiç kimse bu müzik türünde albüm yapamadı, yeni bir ses çıkmadı, mevcut sesler ise adeta sustu. 2011 yılının son çeyreğinde uzun bir aradan sonra albüm yapan Bülent Ersoy, ustaca Türk musikisini fantezi ile kaynaştırdı; promosyon konusunda da elinden gelen her şeyi yaptı ve yatırımcısına destek oldu, ama maalesef bu çabalar da sınırlı kaldı.

ASLI HÜNEL'DEN 'ASLI OLAN ŞARKILAR'

Aslı Hünel 2012 'in ilk çeyreğinde bu türde albüm hazırlayan tek sanatçı oldu. Aslı Hünel, Seyhan Müzik'le beraber 'Aslı Olan Şarkılar' adlı albümünde bir cinayete kurban edilen Türk musikisini yaşatmaya çalıştı. Böyle bir albüm hazırlamak belki biraz da bile bile lades demektir, ama

gerek yapımcısı gerekse Aslı Hünel ve ekibi bu konuda ciddi bir çalışma yaptı ve bu albümde unutulmuş bu müzik adına çok güzel bir dinleti sundu. Ben kendi adıma 'Aslı Olan Şarkılar' albümünü dinlerken çok mutlu oldum, hem mutlu oldum hem de üzüldüm. Mutlu oldum çünkü uzun bir aradan sonra bu özel müzik türünde yeni bir albüm üretildi, üzüldüm çünkü bir kez daha bu kültürel cinayet aklıma geldi.

Aslı Hünel'in bu özel albümü Zeki Müren'in son çalışmalarından biri olan 'Aldattın Beni' ile açılıyor. Salim Dünder ile bütünleşen 'Aynalar', Avni Anıl'ın 'Mihrabım Diyerek', Necdet Tokatlıoğlu bestesi 'Dua', Saadettin Öktenay bestesi 'Tövbe-ler Tövbesi'ni bu albümde dinlemek mümkün. Aslı Hünel, şarkıları güçlü sesi ile çok güzel seslendirmiş, Ali İhsan Kısaç ve Turhan Yükseler gibi iki önemli müzisyenle kurgulanan albümün düzenleme ve kayıtları da mükemmel olmuş. Uzun bir aradan sonra bir alaturka albümün üretilmesi beni çok mutlu etti, dilerim emsal olur ve devamı gelir.

Bence toplumun milli irade içinde kendi kültürüne sahip çıkması adına bu tür albümlere destek olması çok önemli. Bu iş artık ticaretten çıktı, bir kültürel mirasın korunması için verilen bir savaşa dönüşmeli bence. Çünkü müzik elden gidiyor, bir kültür cinayeti işlendi ve bunun sonuçlarını yavaş yavaş 2000'li yıllarda yaşamaya başladık. Bu böyle devam ederse 2020'li yıllarda Türk Sanat Müziği, nesli tükenen dinazorlar gibi ancak anılarda kalacak. Bunun için 7'den 77'ye herkesin bu müzik türü için bir şeyler yapması gerekiyor.

